

‘Juffrouw Kyra was mijn lieveling’ Joke van de Graaf-de Pee

’51 - ’69

‘Mijn herinnering aan de Rudolphstichting is alleen maar positief, ondanks dat ik bekend stond als janker. Op mijn vierde jaar, kwam ik op Clematis, ik herinner mij de directrice, juffrouw Pathuis (Padje genoemd) ze was streng, maar had ook zachte kanten, juffrouw Kyra was mijn lieveling, toen ik een keer tegen een boom gefietst was waar een roestige spijker in zat, die precies in mijn neusbrug kwam, hoefde ik een paar dagen niet naar school en genoot ik van de aandacht van juffrouw Kyra’.

Boodschappen doen voor juffrouw Koster

Toen ik 6 jaar was, werd ik liefdevol opgenomen in het gezin van de Familie Visser, waar ik alleen maar een mooie tijd heb gehad, ik herinner me dat ze altijd heel veel aan versieringen deden, wanneer er een feest of Koninginnedag was

Op de Donnerschool, zat ik bij juffrouw Koster in de klas, waarvoor ik om de zoveel tijd, in of na het speelkwartier een boodschap in de dorpswinkel mocht doen, toen heb ik nooit begrepen, wat voor verband ik altijd moest halen.

Hard fietsen

Ook fietste ik altijd hard langs het kerkhof en het bos ernaast vond ik ook heel eng
Geregeld ‘mocht’ ik op de fiets naar Achterveld om boodschappen te halen, een eenzame weg, wat ik niet fijn vond, daar woonde ook een vrouw waarvan men zei, dat ze achter je aan kwam, dus dat huis fietste ik ook hard voorbij.

Toen ik eindelijk na vele pogingen mijn zwemdiploma haalde (ik durfde niet te duiken) ging ik vaak ‘s morgens om 7 uur al zwemmen in het zwembad, terwijl anderen les kregen.

Helaas was er op een gegeven moment brand in Clematis, daar hing een schilderij van mij, geschilderd door Rien van Holland (helaas is hij onlangs overleden).

Tot op de dag van vandaag weet ik niet of het schilderij bewaard is gebleven, ik heb hierover contact gehad met Rien van Holland, maar ook hij wist niet of het nog ergens is
Later ging ik in Barneveld naar de Prinses Marijke huishoudschool en fietste samen met mijn vriendin Marjon Hollebrandse.

Ook ik wilde een keer pikpoten, maar wist niet waar naar toe, toen ben ik achter het huis gaan staan, maar niemand miste mij, dus toen was voor mij de lol er af en kwam ik weer te voorschijn.
Toen ik 12 jaar was, ben ik naar een pleeggezin gegaan in Ede.

Ik kijk terug op een mooie en beschermde tijd op de Rudolphstichting
Joke van de Graaf-de Pee